

Jezus, Zoon van God

Hebreeën 1.1-8; 2.5-12

Rev Dr Jos M. Strengholt

Heliopolis 2012

Vanmorgen kwam de nieuwtestamentische lezing uit de brief aan de Hebreeën. Ik wil dat we ons vanmorgen richten op die woorden over Jezus: Hij straalt de heerlijkheid van God uit, Hij is met heerlijkheid gekroond en Hij brengt ook ons tot heerlijkheid.

1. Jezus straalt Gods heerlijkheid uit

Door het hele Oude Testament heen sprak God tot Israël en tot de wereld via mensen zoals Jona en Mozes. Hij sprak door zijn wetten. Hij sprak door beelden, zoals de tabernakel en de offers. Hij sprak door David, die de psalmen schreef.

God heeft gesproken. Dat is een van de belangrijkste waarheden van ons geloof. Als Hij had gezwezen, zou Hij voor ons verborgen zijn gebleven in diepe duisternis en zouden wij Hem niet hebben gekend. Maar Hij heeft gesproken. Hij nam Zelf het initiatief om Zich bekend te maken.

In het begin sprak God door profeten: gewone mensen zoals wij, die een boodschap van Hem ontvingen. Die boodschappen waren goed, maar ze konden maar ten dele laten zien wie God werkelijk is. Bovendien maakten ze de mensen die ze hoorden niet vanzelf tot betere mensen.

We weten allemaal hoe gemakkelijk woorden verkeerd begrepen kunnen worden. Een gesprek, een e-mail, een brief of zelfs een bericht op Facebook kan heel anders overkomen dan bedoeld was.

En er was nog zoveel méér te zeggen dan profeten ooit konden uitdrukken. De mensheid had bovendien niet alleen woorden nodig, maar redding. Hoe kon God zijn hart, zijn gedachten en zijn wil volledig bekendmaken? Hoe kon Hij zijn verlossing schenken? Hij moest zijn Zoon sturen.

Gods openbaring door zijn Zoon ging daarom oneindig veel verder dan alles wat Hij daarvoor door de profeten had gezegd. Wie beweert dat er na Jezus Christus nog nieuwe openbaringen nodig zijn, vergist zich. We hebben geen nieuwe profeten nodig, want we hebben de Zoon van God Zelf.

De nieuwtestamenticus F.F. Bruce zegt het treffend: "De geschiedenis van Gods openbaring is een geschiedenis van voortgang tot aan Christus, maar na Hem is er geen verdere voortgang."

In Jezus Christus vond God de volmaakte manier om Zichzelf bekend te maken. Hij vertaalde als het ware zijn Godheid naar onze menselijkheid. Johannes zegt aan het begin van zijn evangelie: "Het Woord is vlees geworden". (Joh. 1.14) God werd kenbaar op de best mogelijke manier.

Gods openbaring door de Zoon is met geen enkele eerdere openbaring te vergelijken. Dat legt de schrijver van de Hebreeënbrief duidelijk uit. Jezus is niet zomaar een profeet of een bijzonder mens. Hij is "de Erfgenaam van alle dingen". (Heb. 1.2) Aan het einde van de geschiedenis zal alles aan Hem toebehoren. Dat wordt zelfs van de engelen niet gezegd.

Maar Hij staat niet alleen aan het einde van de geschiedenis; Hij stond ook aan het begin ervan. God heeft de wereld door zijn Zoon geschapen. Dit hele indrukwekkende heelal, met al zijn sterrenstelsels, deze kleine aarde met al haar schoonheid, is door Hem gemaakt. En ook u bent door Hem gemaakt. Degene die als klein Kind in Bethlehem werd geboren, is dezelfde Persoon door wie u geschapen bent.

Johannes opent zijn evangelie daarom met de woorden: "Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is." (Joh. 1.3)

De Zoon stond dus aan het begin van de schepping en zal aan het einde alles als erfdeel ontvangen. Maar daar blijft het niet bij. In Hebreeën 1:3 lezen we ook dat Hij het heelal nu nog draagt. Alles blijft bestaan doordat Hij het in stand houdt. Hij spreekt, en het gebeurt.

Dat is Jezus, onze Heere.

Samen met de Vader draagt Hij heel de schepping. Als Hij zijn aanwezigheid en zijn werk ook maar één ogenblik uit deze wereld zou terugtrekken, zou alles onmiddellijk uiteenvallen en ophouden te bestaan. Hij houdt alles van moment tot moment bijeen. Dat geldt niet alleen voor het hele heelal, maar ook voor uw eigen leven. Hij is Degene die uw bestaan draagt. Hij heeft u geschapen, Hij houdt u in stand en Hij brengt u ook aan het einde van uw levensweg. Wat geeft dat een diepe rust. Wat is dat een geweldige troost. Daarom past ons eerbied en dankbaarheid.

De Zoon van God wordt in Hebreeën 1.3 "de afstraling van Gods heerlijkheid" genoemd. Het Griekse woord dat hier gebruikt wordt, komt alleen op deze plaats in het Nieuwe Testament voor. Sommigen vertalen het met *weerspiegeling*, maar *uitstraling* geeft de betekenis veel beter weer.

Jezus is niet zoals de maan, die alleen het licht van de zon weerkaatst. Hij *is* Zelf de Zon. Hij zegt immers: "Ik ben het Licht der wereld" (Joh. 8.12) Dat werd zichtbaar tijdens zijn leven op aarde, bijvoorbeeld toen Hij blinden liet zien. Nog indrukwekkender werd het zichtbaar op de berg van de verheerlijking, waar enkele discipelen zijn stralende heerlijkheid mochten aanschouwen.

In het Oude Testament verscheen boven de tabernakel en later boven de tempel vuur en licht. Dat was de aanwezigheid van God Zelf. Israël noemde dat de heerlijkheid van God: zijn indrukwekkende aanwezigheid onder zijn volk. De schrijver van Hebreeën zegt nu dat Jezus die heerlijkheid is.

Zoals wij de zon niet kunnen zien zonder haar licht, zo kunnen wij God, die voor ons verborgen is, niet kennen zonder de uitstraling van zijn Zoon. Daarom belijden wij in de geloofsbelijdenis van Nicea dat Hij is: "Licht uit Licht, waarachtig God uit waarachtig God."

Jezus wordt in Hebreeën 1.3 ook genoemd: "de afdruk van Gods wezen". Wie naar Jezus kijkt, ziet God.

Het Griekse woord dat hier voor *afdruk* wordt gebruikt is *charaktēr*. Ook dat woord komt alleen op deze plaats in het Nieuwe Testament voor. Het betekent een stempel, een afdruk, een volmaakte weergave. Jezus is de volmaakte afdruk van Gods wezen, van Gods eigen natuur.

Jezus straalt dus Gods heerlijkheid uit. Sterker nog: Hij *is* Gods heerlijkheid. Hij is God Zelf. Dat is wat de schrijver van Hebreeën ons hier duidelijk wil maken. Vervolgens onderbouwt hij dat met verschillende citaten uit het Oude Testament.

Hij laat zien dat God de Vader in het Oude Testament tot zijn Zoon spreekt (Heb. 1.5). Hij laat ook zien dat God de engelen opdraagt de Zoon te aanbidden (Heb. 1.6). En ten slotte laat hij zien dat de Zoon in het Oude Testament God wordt genoemd en dat zijn troon voor eeuwig bestaat. (Heb. 1.8)

Hij is de Zoon van God. De engelen aanbidden Hem. Zelfs de hoogste van de engelen, de aartsengel Michaël, buigt zich in aanbidding voor Hem neer. En aanbidding komt alleen God toe.

Jezus Christus is de eeuwige God die regeert. Na Hem komt er geen nieuwe openbaring meer van God. Er zijn geen nieuwe profeten nodig om ons uit te leggen wie God is. Wij hebben gemeenschap met God Zelf, omdat wij zijn Zoon in ons midden hebben.

Dat is niet alleen een mooie theologische gedachte. Het maakt ook duidelijk hoe belangrijk de boodschap is die wij van Christus ontvangen. Als de boodschap die door profeten of zelfs door engelen werd gebracht al zoveel gezag had, hoeveel te meer geldt dat dan voor de boodschap van de Zoon van God. Daarom zegt Hebreëen 2.3:

Hoe zullen wij ontvluchten als wij geen acht slaan op zo'n grote zaligheid?" (Heb. 2.3)

2. Jezus is al met heerlijkheid gekroond

In het volgende hoofdstuk van de Hebreënbrief verlegt de schrijver zijn aandacht naar Gods plan met de mens. God zal de toekomstige wereld niet aan engelen onderwerpen, maar aan mensen. Dat is altijd zijn bedoeling geweest. Voor een korte tijd zijn wij minder gemaakt dan de engelen, maar Gods verlangen is om ons uiteindelijk met heerlijkheid en eer te kronen.

Dat was Gods plan. Maar door de zonde is alles grondig misgelopen. Daarom lezen we in Hebreëen 2.8: "Nu zien wij echter nog niet dat hem alle dingen onderworpen zijn."

Met ons verstand hebben wij de aarde tot op zekere hoogte leren beheersen. Maar we hebben ook geleerd hoe we haar kunnen beschadigen en zelfs vernietigen. Zo erg zelfs, dat je je kunt afvragen of wij de aarde eigenlijk nog wel beheersen. We zijn vaak niet eens in staat om onze eigen verlangens en impulsen te beheersen.

Wat hebben wij er een puinhoop van gemaakt.

Voelt u zich iemand aan wie alles onderworpen is? Hebt u het gevoel dat u met heerlijkheid en eer bent gekroond? Meestal voelt het juist alsof wij heen en weer geslingerd worden op de golven van het leven. Van heerlijkheid en eer merken we vaak maar weinig.

Maar... zegt de schrijver van Hebreëen, er is iets wat wij wél zien. Hebreëen 2.9

maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond,
Die voor korte tijd minder dan de engelen geworden was, vanwege het lijden van de dood,
opdat Hij door de genade van God voor allen de dood zou proeven.

Wij zien dat Jezus al met heerlijkheid en eer gekroond is. Hij werd, net als wij, voor een korte tijd minder dan de engelen. De Zoon van God, die door de engelen werd aanbeden, werd een mens zoals wij.

Omdat wij vlees en bloed zijn, werd God Zelf vlees en bloed. Jezus heeft Zich zo volledig met ons vereenzelvigd in onze zwakke en nederige toestand, dat Hij ons zelfs zijn broeders en zusters noemt.

Maar nadat Hij voor de mensheid had geleden en Zich in gehoorzaamheid aan de Vader had vernederd, heeft God Hem uit de dood opgewekt. Daarna is Hij opgevaren naar de hemel. Nu zit Hij aan de rechterhand van de Vader, op dezelfde troon als de Vader, op de plaats waar Hij was voordat Hij mens werd.

Nu is Hij al met heerlijkheid en eer gekroond. Hij straalt Gods heerlijkheid uit. Hij heeft de heerlijkheid ontvangen die God vanaf het begin voor de mens had bedoeld.

3. Jezus brengt veel kinderen tot heerlijkheid

Gods doel is nooit veranderd. Hij wil ook óns met diezelfde heerlijkheid en eer kronen. Daarom is onze Heere mens geworden. Hij heeft Zich zo volledig met ons verbonden, dat Hij ons als het ware met Zich meenam toen Hij terugkeerde naar de Vader. Toen Hij opnieuw werd gekroond met de heerlijkheid die Hij al vóór de schepping bezat, opende Hij ook voor ons de weg om in diezelfde heerlijkheid te delen.

Want het paste Hem, om Wie alle dingen zijn en door Wie alle dingen zijn, dat Hij, om veel kinderen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman van hun zaligheid door lijden zou heiligen. (Heb. 2.10)

Dat is altijd Gods plan geweest. Hij schiep de mens om te delen in zijn eigen heerlijkheid. Hij wil dat wij genieten van zijn aanwezigheid. God verlangt ernaar ons op te nemen in zijn nabijheid. En dat heeft Hij gedaan door zijn Zoon, Jezus Christus.

Er staat dat Jezus door zijn lijden tot volmaaktheid werd gebracht. Betekent dat dat Hij vóór zijn lijden niet volmaakt was? Nee. Moreel was Hij altijd volmaakt. Daar gaat het hier niet over. Door zijn lijden, dat uitmondde in zijn dood, werd Hij de volmaakte Verlosser voor ons.

Hij werd de Voorloper. De volmaakte Gids. Hij ging ons voor als de verheerlijkte Heere om ons mee te nemen in de heerlijkheid van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Profeten konden de mens niet herstellen in de gemeenschap met God. Engelen konden dat ook niet. Alleen waarachtig God uit waarachtig God kon dat doen. En Hij biedt ons niet alleen vergeving en herstel aan, maar zelfs deelname aan de heerlijke gemeenschap met God.

Dat brengt ons tot aanbidding. De juiste reactie op het leren kennen van de ene God — Vader, Zoon en Heilige Geest — is niet dat wij er alleen maar over nadenken of er mooie theologische theorieën over ontwikkelen. De juiste reactie is gebed, aanbidding en gehoorzaamheid.

Daarom moeten wij ons te meer houden aan wat door ons gehoord is, opdat wij niet op enig moment afdrijven. Want als het woord dat door engelen gesproken werd, al bindend was en elke overtreding en ongehoorzaamheid rechtvaardige vergelding ontving, hoe zullen wij dan ontvluchten, als wij zo'n grote zaligheid veronachtzamen, die in het begin door de Heere is verkondigd, en die aan ons is bevestigd door hen die Hem gehoord hebben. God heeft er bovendien mede getuigenis aan gegeven door tekenen, wonderen en allerlei krachten, en gaven van de Heilige Geest, overeenkomstig Zijn wil. (Heb. 2.1-4)

Laten wij die grote zaligheid die Christus, de Zoon van God, ons aanbiedt, niet verwaarlozen.

Wij hebben een geweldige God. Hij heeft uit Zichzelf besloten om onze ellendige levens te redden en ons op te tillen tot zijn eigen heerlijkheid.

Nu ervaren wij daar nog maar iets van. Alles is nog gebroken. Soms proeven we er maar een klein beetje van. Maar er komt een dag waarop deze wereld en ook ons leven volledig vernieuwd zullen zijn. Dan zullen wij bij Hem zijn zoals Hij is. In heerlijkheid — dat wil zeggen: in de aanwezigheid van God.

En vandaag nodigt Hij ons alvast uit om iets van die heerlijke gemeenschap met God te proeven aan zijn tafel, waar Hij ons brood en wijn geeft.

+ In de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Amen.

